

Sentencja

Artykuły 2 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że przedstawienie w formie zwykłego rysunku bez wskazania rozmiaru ani proporcji zagospodarowania powierzchni sprzedażowej towarów może być zarejestrowane jako znak towarowy w odniesieniu do usług polegających na świadczeniach związanych z owymi towarami, jednak niestanowiących integralnej części ich wprowadzenia do obrotu, pod warunkiem że umożliwia ono odróżnienie usług zgłaszającego od usług innych przedsiębiorstw i że żadna z podstaw odmowy rejestracji wymienionych we wspomnianej dyrektywie nie stoi temu na przeszkodzie.

(¹) Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – SC BCR Leasing IFN SA przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Sprawa C-438/13) (¹)

(VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 16 i 18 — Leasing finansowy — Towary stanowiące przedmiot umowy leasingu — Brak odzyskania tych towarów przez spółkę leasingową po rozwiązaniu umowy — Brakujące towary)

(2014/C 315/31)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC BCR Leasing IFN SA

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Sentencja

Artykuły 16 i 18 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że braku możliwości odzyskania od leasingobiorcy przez leasingodawcę towarów stanowiących przedmiot umowy leasingu po rozwiązaniu tej umowy z winy leasingobiorcy, pomimo podjętych przez leasingodawcę działań zmierzających do odzyskania tych towarów i pomimo braku jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego po owym rozwiązaniu umowy, nie można uznać za odpłatną dostawę towarów w rozumieniu wskazanych artykułów.

(¹) Dz.U. C 325 z 9.11.2013.